

Marcel van Roosmalen op zoek naar **Nederland**

Wat: de Vaderdagtrofee
Waarom: vaders zijn ondergewaardeerd
Waar: Amsterdam
Wanneer: woensdag
16.00-18.00 uur

Het Stockholmsyndroom

■ Een bericht van het Vaderkenniscentrum/KO:

'Vaders zijn nu nog ondergewaardeerd en achtergesteld in de relatie met hun kinderen. Maar ze verdienen juist aandacht en steun omdat zij voor hun zo belangrijk zijn.'

Om meer aandacht te krijgen voor vaders is er sinds 2007 een Vaderdagtrofee, die jaarlijks op Vaderdag wordt uitgereikt. Ook dit jaar was het weer zover. De feestelijke bijeenkomst vond plaats in een souterrain van het G-gebouw van de Universiteit van Amsterdam. We vielen erin na een muzikaal vaderoptreden van Yves Pessy – een man die ooit in Spidermanpak de Rijnbrug in Arnhem beklom – en Joep Zander, dat de nodige emoties had losgemaakt.

Van rustig binnen komen was geen sprake. Peter Tromp van het Vaderkenniscentrum pakte me bij de arm en we begonnen aan een voorstelrondje dat z'n weerga niet kende. Tussendoor spuide hij zijn informatie. 'We zijn op weg naar een vaderloze samenleving. In Nederland groeit eenderde van de kinderen op zonder vader. Dit leidt onder andere tot adhd, slecht presterende kinderen op school en het onvermogen om later duurzame relaties aan te gaan.'

Ik schudde handen van mannen, die een treurige indruk maakten en graag hun verhaal wilden vertellen. Een grijze man met afzakkende spijkerbroek had zijn kinderen al tien jaar niet gezien. 'Met de ex valt niet te communiceren. Ze heeft haar hele omgeving inclusief de kinderen tegen me opgezet.'

'Het ouderverstotingssyndroom, vergelijkbaar met het Stockholmsyndroom', zei Peter Tromp. Het voorstelrondje eindigde bij mevrouw Krista van Velzen van de SP. Ze was aanwezig omdat de SP-kamerfractie de prijs vorig jaar had gewonnen voor haar inspanningen voor gelijke rechten van vaders. De wisseltrofee – een schilderij van

Joep Zander – had een jaar lang op de werkkamer SP-Kamerlid Harry van Bommel gehangen. Een goede plek vond Krista. 'Harry is de eerste vader die in het parlement zijn mond heeft opengedaan. De rest houdt zijn mond.' Joep Zander – ook SP en lid van de jury – voegde eraan toe: 'Harry is praktiserend vader. Hij doet goed werk. Krista ook trouwens.'

Peter Tromp kondigde aan dat het moment daar was.

Het schilderij van Joep Zander ging dit jaar naar Jan Steen, een piloot bij de luchtmacht met twee kleine kinderen, die wilde voorkomen dat hij zou worden uitgezonden naar Afghanistan. Vrouwelijke collega's – moeders van kinderen onder de

'We zijn op weg naar een vaderloze samenleving'

vijf – hebben recht op vrijstelling van uitzending. Hij als vader echter niet. Discriminatie dus. De jury roemde zijn strijd en noemde hem 'een mens van vlees en bloed'. De andere genomineerden kregen de troostprijs: het boek *Gemist vaderchap*. Geschreven door Joep Zander natuurlijk. Er stond een vader op.

Aan zijn broek hing een sleutelbos. Hij wilde even zeggen dat het lied dat Yves Pessy en Joep Zander hadden vertolkt, hem erg had aangegepen.

'De tekst "Papa, ik hou van jou" laat me niet los. Het roept het beeld van mijn vaderchap op. Julie brengen het geluid van die liefde heel nauwgezet. Wilde ik even zeggen.' Daarna ging hij weer zitten. De andere vaders klaptten.

Na afloop was er een programmaonderdeel dat 'afsluitend hapje en drankje' heette.

Van hapjes en drankjes kwam het niet. Er vormde zich een rijtje vaders, die allemaal wat wilden zeggen.

Eentje had een cd gemaakt, die 'Zaandam, ver van het IJ' heette, een ander had hele slechte ervaringen met de kindbescherming en weer een ander zag zijn kinderen al vijf jaar niet. Ik had de problematiek wat onderschat, zoveel was duidelijk.

Op kritische opmerkingen zaten de vaders trouwens niet te wachten, die werden gepareerd met de zin 'Jij hebt zeker zelf geen kinderen'. Even rust.

Maar zelfs tijdens het sigaret-roken buiten kwamen twee vaders hun verhaal doen. Ik luisterde en knikte.

Tja, ellendig allemaal.

Peter Tromp van het Vaderkenniscentrum voelde dat ik 'de materie nog niet bij de kladden' had en raadde me aan om 'het rapport van de visitatiecommissie emancipatie eens door te spitten'. Dan kon ik me een oordeel vormen.

Over minister Plasterk bijvoorbeeld, want die man was waanzinnig bezig. 'Hij laat de vaders als een baksteen vallen.'

Ongevraagd dacht hij mee over allerlei interessante invalshoeken voor dit stukje. 'We zouden nu ook de stad in kunnen gaan om vaders aan te spreken...'

De aanwezige vaders knikten.

Jahaa, dat was een goed idee!

Ik kreeg ook nog een cadeau.

Een boek.

Geschreven door Joep Zander.